Quelle: http://manuscripta.at/?ID=917
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

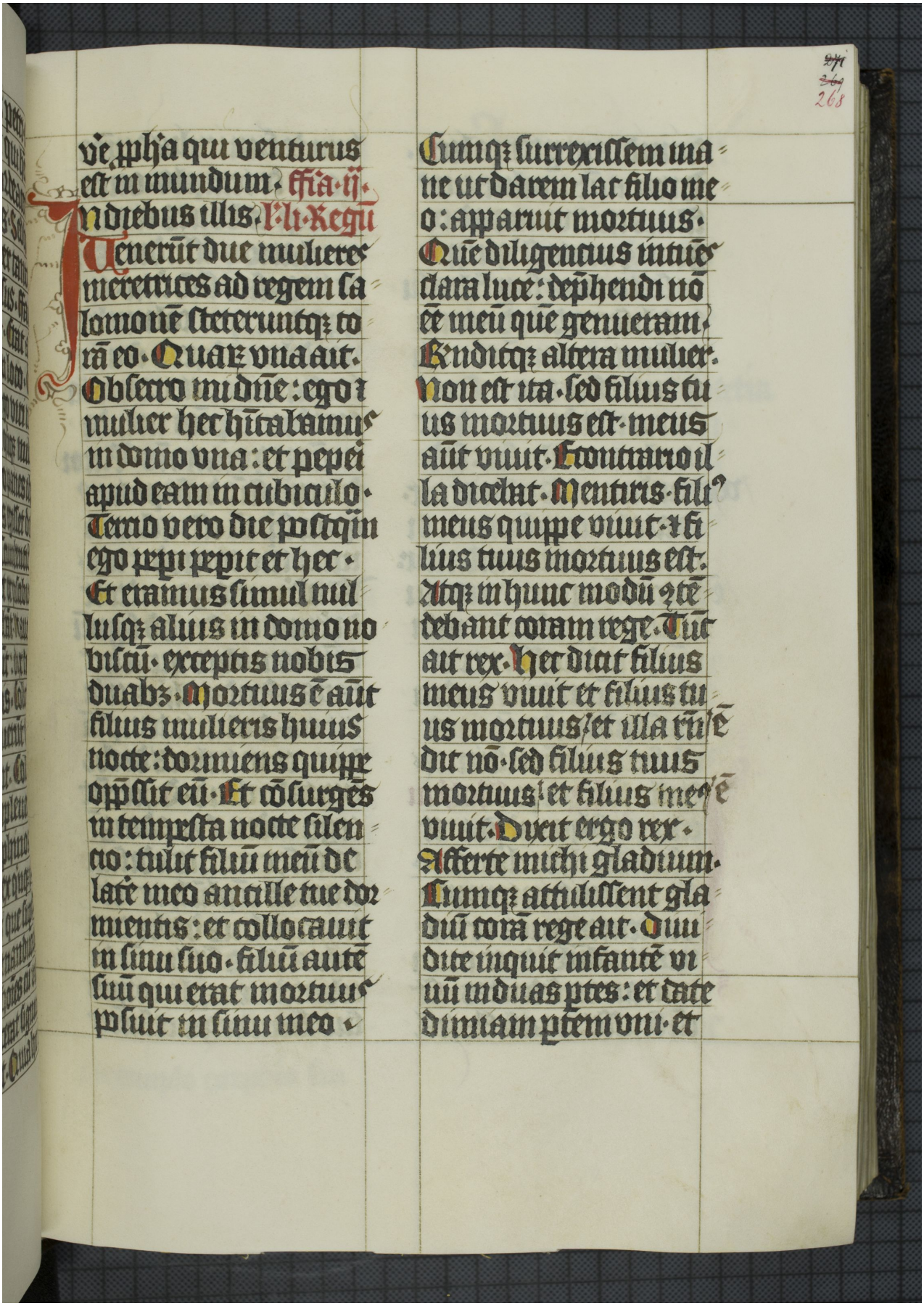

ve, ppha qui venturus
est in mundum. ffia. ij.
In diebus illis. l. li. Regū
Venerūt due mulieres
meretrices ad regem sa
lomonē stetēruntq; co
rā eo. Quare vna aut.
Obsecro mi dne: ego et
mulier hec hitabamus
in domo vna: et peperi
apud eam in cubiculo.
Tertio vero die postq; in
ego pepi peperit et hec.
Et eramus simul nul
lusq; alius in domo no
bisc̄ū. exceptis nobis
duabz. Mortuus ē aūt
filius mulieris huius
nocte: dormiens quippe
oppressit eū. Et cōsurgēs
in tempesta nocte silen
cio: tulit filiū meū de
latere meo ancille tue dor
mientis: et collocauit
in sinu suo. filiū autē
suū qui erat mortuus
posuit in sinu meo.
Cumq; surrexissem ma
ne ut darem lac filio me
o: apparuit mortuus.
Quē diligentius intuē
clara luce: deprehendi nō
ēē meū quē genueram.
Rndit q; altera mulier.
Non est ita. sed filius tu
us mortuus est. meus
aūt viuit. Econtrario il
la dicebat. Mentris. filiu
meus quippe viuit. et fi
lius tuus mortuus est.
Atq; in hunc modū ꝓtē
debant coram rege. Tūc
aut rex. Hec dicit filius
meus viuit et filius tu
us mortuus. et illa rūsē
dit nō. sed filius tuus
mortuus. et filius meus ē
viuit. Dixit ergo rex.
Afferte mihi gladium.
Cumq; attulissent gla
diū coram rege aut. Diui
dite inquit infantē vi
uū in duas ptes: et date
dimidiam ptem vni. et